

Rozhovory se životem

65

OBSAH

Láska Ježíše Krista-----	3
O krvi optimistů-----	6
Radostnost jako prevence strachu-----	7
Vliv harmonie a disharmonie na tělesný stav člověka-----	10
Posedlost jako nemoc duše-----	16
Zákon příčiny a následku - pokračování-----	18
Nevědomá skupina advokátů-----	20
Hierarchie bytostí pozemské přírody-----	29
Obrazce v obilí-----	30
Příspěvky našich přátel-----	34

Texty mohou být šířeny za podmínky, že toto se bude dít v nezměněné
a nezkrácené verzi zdarma a bude uveden zdroj

www.rozhovorysezivotem.cz

LÁSKA JEŽÍŠE KRISTA

Pouze když ve svém srdci nosíte lásku, jste schopni dostát všemu, co vás čeká, co musíte zvládat.

LÁSKA znamená DÁVAT!

Milovat neznamená brát a chtít vlastnit, zabrat pro sebe, podmanit si nějakou bytost nebo něco jiného. Ne, milované děti, to není pravá láska. To je sobeckost a ziskuchtivost. Láska znamená pomoc, být při člověku, dávat mu sílu, zkrátka milovat. Vaši bližní, moje milované děti, obrovsky trpí tím, že je váš svět bez lásky, že se lidé odnaučili skutečně milovat, opravdu dávat, obdarovávat se a druhé podpírat. Zapomněli to, bohužel. Na Zemi roste samolibost a důsledek toho dobře znáte. Vy jste ale, milované děti, vybaveni vším, co člověk potřebuje k tomu, aby se opět naučil milovat.

Neustále se zmiňujeme o pokoře, ona je prostě nezbytná. Pokud ji v sobě vypěstujete, pak se vám dostane milosti umět skutečně milovat. Protože je lidstvo zbaveno lásky, velmi trpí. Vždyť lidé před 2000 lety nedali tomu Jedinému, Velkému, Spasiteli, který svou láskou osvobodil svět od všeho temna, lásku. Zahrnuli ho nenávistí a zničili. Všechny Boží děti, které sešly z cesty, nesou vinu vůči bičovanému, vysmívanému Velikánovi korunovanému trnovou korunou a přibítenému na kříž.

Moje milované děti, nepřišel jsem k vám, abych to vyčítal. Přišel jsem, protože vám smím dát útěchu Mistra, který vám v posledních minutách, kdy byl pověšen na kříž, odpustil. Vždyť volal:

„Otče, odpusť jim, neboť oni nevědí, co činí!“

A tak to zůstalo až dodnes. Jak často byl asi mistr od té doby ukřižován? Jak často se vysmívali Jeho lásce? Jak často byl zesměšňován, přestože ji lidem přinesl a učil? Jen málo lidí je schopno pochopit, že základem všeho je láska. Bez její proudící síly nic nemůže prospívat

a růst. Nic nemůže kvést, existovat bez mocného světla lásky. On, Mistr, se stal zosobněním takové Lásky a ukázal, že člověk láskou může být. I když to až do dnešního dne nebylo pochopeno, je to tak.

On vám byl důkazem a postavil se mezi vás jako dobrý pastýř. Je stále ve vašem středu, jakmile ho voláte. Jakmile po Něm zatoužíte, naplní vás přítomností, svou proudící silou. Ó, milované moje děti, vy si doposud nejste vědomy, jak jste skvělé, protože můžete v této jeho milosti žít. Proto říkám, nezapomeňte jeho rad! Buďte pamětlivi velkého díla spasení. Byl to on, Mistr, nejčistší duch, syn Otce, láska, pravda a moudrost, který, zahalen do temnoty hmoty, vás poučoval a kvůli vám se nechal přibít na kříž. Svým zmrtvýchvstáním ukázal, že byl a je skutečným Synem Božím, překonal temnotu, vstal ze smrti a právem se vznesl k Otci do nebes.

Mé milované děti, láska to byla, nejčistší láska tvořená z neko-nečnosti božského Otce. Přinesla vnitřní mír na Zemi.

Ale lidé jsou stále slabí a nechtějí tento mír přijmout.

Na obloze se rýsuje temný přízrak zmaru, projev toho, když člověk nechce žít v klidu duše.

Milování, máte-li možnost, vnášejte dětem do srdce proudy síly lásky a míru. Netušíte, kolik tmy je vnášeno právě do jejich srdcí, aby byly ponechány svévoli temnoty. Jste tím povinováni vašim dětem, mládeži.

Pokud jste mu někdy nasadili trnovou korunu, pak ji přiveďte skrze činy lásky ke květu. Aby zplodila bílé, zářící a vonné růže, květy lásky. Prosím vás, kdo máte děti a dostali jste za úkol je jménem Božím vychovat: Nezapomeňte, že to nejdůležitější pro rodiče je výchova dětí ve víře k Bohu: To je základ pro tuto lidskou duši, aby mohla kráčet vpřed skrze všechny překážky. Neustále mít obrácen pohled vzhůru - blíž k Tobě, Bože můj!

Také jsme prosili o harmonii, často ji ztrácíte. Tak daleko jste došli na cestě za světlem, a přece je pro vás těžké si harmonii udržet. Ano, je to náročné, proudící síly lidí se tolik různí. Je často nutné u nich brousit hrany, ovšem jste-li vedeni láskou, musí se vám to podařit. Hleďte ve svém bližním ne to temné, jež právě vnímáte. Dívejte se

na něj jako na dítko Boží, na bratra zalitého proudící Boží silou. Hledejte ve všech lidech to dobré, vkládejte do nich to dobré a poznáte, že dobré z toho vzejde.

Mé milované děti, myslete zejména dnes na to, že chcete být lepšími. Že chcete být vděční za milost této cesty. Nezapomínejte po tyto dny, jak kvůli vám trpěl ten, jenž je váš Mistr, Spasitel, beránek Boží. On vzal na sebe skutečně hříchy světa a obětoval se. Usilujte o to, abyste všechny rány, které jste mu zasadili, svojí láskou, vděčností spravili, vyléčili. Buďte šťastní, že jste směli takové poznatky získat. Od utěšitele, Jím poslaného Ducha svatého.

Přeji vám mnoho požehnání, hodně síly pro nadcházející dny a poznání vašeho vlastního Já. Není to míněno, že se k tomu musíte snížit, ani tak, že už jste blízko nebe. Zkoumejte se a vnášejte to, co vám chybí. Proste o to, co potřebujete, ne pro život ve hmotě, to máte již přiděleno. Proste o proud lásky, o sílu a požehnání seshora.

Pán nechť vám takové prosby splní!

Neprosím o štěstí,
jen občas o světlo,
aby se Tvé ruce staly viditelné,
abych tak mohl tušit Tvoji LÁSKU.

Droste Hülshoff

Cítím, že vše nabírá rychlost a dějí se mi zajímavé věci. Najednou se mi ozval bývalý spolužák a dlouholetý kolega, který se odstěhoval 400 km daleko, že je v místě mého bydliště a chce se sejít, pak se ozvala sestřenice od manželky, kterou 25 let nikdo neviděl. Nějak jsem byl nesvůj ze včerejších zpráv, ale ráno mi bylo vnuknuto: podívej se na video Poselství světla (namluvené podle knihy téhož názvu Pavly Kašparcové - pozd. redakce) a hned se mi rozjasnilo.

Martin K., www.youtube.com, diskuse ze dne 29. 5. 2012

O KRVÍ OPTIMISTŮ

Milí sourozenci!

Společně s vašimi duchovními průvodci vám chci vysvětlit jeden zveřejněný text. Nedávno vědci svými výzkumy potvrdili to, co vás léta učíme. Došli k závěru, že se člověk může sám léčit pomocí pozitivního myšlení. Zjistili, že optimisté žijí v průměru o tři roky déle. Ruští badatelé dokázali, že mozek programuje tělesné buňky každých 30 – 60 vteřin - buď pro uzdravení a regeneraci, nebo na zničení a nemoc. Jedná se o stálou komunikaci ducha a duše skrze buňky a hormony.

Pozitivní myšlenky, pocity lásky a sounáležitostí jsou signály pro léčbu a regeneraci.

Zlost, nenávisť, odmítání, pomsta a hloubání působí opak. Není tedy divu, že vědci zjistili v krvi optimistů dvakrát více T-buněk, nejvýznamnějších původců obranyschopnosti.

A tak vidíte, že alespoň někteří vědci se odhodlají mluvit o souvislosti mezi duchem, duší a tělem. Za taková tvrzení by byli lékaři dříve diskriminováni. Takže i toto znamená, že v rámci lásky k bližnímu máme na tyto závěry trpící upozorňovat, a tak je vést ke kontrole svých myšlenek.

A pamatujte, přestože mě nevidíte, jsem pouze na druhé straně vaší cesty, myslete na mě, čekám na vás.

Závěrem chci sdělit svůj postřeh – delší dobu jsme se nestýkali, a to vaší vibraci neprospělo, přestože jste během vánočního setkání obdrželi hodně energie. Chybí vám stálost!

A tak studujte a hlavně konejte. Prosíme o pomoc pro vás i o pomoc od duchovních průvodců.

RADOSTNOST JAKO PREVENCE STRACHU

Pane náš, nechť mír, jenž mě k vám poslal, přebývá s námi i zde. Rád jsem mezi vás přišel, ačkoliv situace na Zemi nevypadá dobře. Probíjíme se sem k vám a vás chráníme bílým pláštěm. Děkujeme Kristu za sílu, která nám dovoluje k vám přijít.

U nás čas nehraje takovou roli jako u vás, ani kalendářem se neřídíme. Rozhodující je vnitřní probuzení a pocit sounáležitosti se Stvořitelem a Kristem. Kdo toto ví, nevyvede ho z míry ubíhající čas, vede ho nitro. Pozemský čas zde zůstane, ale čas svého duchovního probuzení si vezmete s sebou.

Mnozí si teď říkají, že i já jako člověk jsem slavil různé svátky. Ano, máte je slavit, ale oslavy nesmějí otisknout nedobrá znamení do vaší duše. Každícká oslava má posloužit duchovnímu zrání, ne pozemskému rejdní oddalujícímu duchovní práci. Proto vždy slavte společně s Kristem a se zřetelem na Boží vůli. Ano, je to těžké, poznal jsem to na vlastní kůži.

Onehdy mi anděl řekl: „Vstaň, vezmi ženu a dítě a utečte do Egypta.“ To je pro vás nepředstavitelné. Ale byl jsem jasnovidný, zvyklý plnit úkoly, a tak jsem poslechl. Tak se vyvíjí poslušnost. Starý zákon říká: nežádám lidské či zvířecí oběti, ani upalování, vyžadují však duchovní poslušnost, aby ses vyvíjel směrem, který jsem do tebe vložil – k dokonalosti.

Na Zemi je velmi černo. Lucifer ví, proč rozdmýchává strachy. Dnešní člověk je strachem obalen.

Bojíte se „konce světa“, a to si Lucifer přeje. On je otcem vašich obav. Když nesplnil vůli Boží, stal se Satanem. On a jeho pomocníci našeptávají lidem tak intenzivně, že lidé touží prorokovat. Papež Hippolytus například tvrdil, že Země byla stvořena před 5 500 lety a že bude existovat 6 000 let. Podle jeho výpočtu tedy měla zaniknout 500 let po Kristu. Nesplnilo se.

Papež Silvester II. také prorokoval zánik Země, v roce 1000 po Kristu. Ani to se nevyplnilo, a když byl tázán proč, řekl, že se hodně modlil, aby se tak nestalo. Tedy další falešné proroctví. Pokaždé zabarvil Lucifer Zemi do šedočerna, aby lidem nahnal strach, aby si dělali starosti, obávali se budoucnosti.

Martin Luther prorokoval konec světa vícekrát. Když se tak nestalo, již se neodvažoval něco předpovídat. I tehdy vládly pohnuté časy a nad Zemí visel temný zvon.

V roce 1999 napadlo řadu vědců vyvolat pomocí proroka Nostradama obavy z konce světa. To bylo opět dílo Satana a jeho přívrženců, užili k tomu zakódovaná proroctví Nostradama. Podle něho měl přijít obávaný král, který zničí Zemi. Podobně se chovali četní vůdcové sekt a fanatiků, mající na svědomí mnoho životů. Nyní se vyskytují v nízkých sférách, protože své stoupence dohnali k sebevraždám a vraždám. Už prožívají následky svých činů, ale i oni mohou díky lásce a milosrdenství Stvořitele nastoupit cestu zpět.

Proč o tom mluvím? Protože opět visí nad Zemí černý zvon a Satan nahání přes Mayský kalendář – 23.12.2012, komerci, krize atd. strach. Ano, Mayský kalendář končí. Ale Kristus vám opět vzkazuje: dobu zániku zná jen Otec, nezná ji ani Kristus, ani Boží poslové. Ale Otec je kvůli tomu zde a Jeho zákony se odvíjejí tak, jak On si přeje. Ježíš onehdy pravil: „Přijde jako zloděj v noci.“

Nikdo z výše jmenovaných nemohl vědět, kdy se Země bude čistit. Ale až očista nastane, stane se to, co slíbil Ježíš: „Potom přijdu já s plnou mocí a ve vši vznešenosti, protože mi Otec dal veškerou moc na nebesích, na Zemi i v nízkých sférách. Tehdy se mocnosti temnoty otřesou.“

Důležité je, abyste se těšili ze svého života, protože vaše radost odrazí spoustu šedých vibrací snášejících se na Zem. Základem radosti ze života je důvod, že žijeme věčně. Mnozí považují tento krátký pozemský život za důležitý a životem věčným se nezabývají. Ale všichni jsme povoláni k věčnému životu a věčné radosti, zapamatujte si: Když pozemský život přestanete zaměňovat s věčným životem, uděláte obrovský krok vpřed. Prosím vás, snažte se v každé situaci

posilovat v sobě radost, a pomáhajte tím i ostatním. Posilujte též v sobě lásku k bližnímu.

Důležitá je zodpovědnost. Pamatujte v té souvislosti na „Co nechceš, aby ti činili jiní, nečini ty jim.“ Vždyť když někomu něco uděláš, padne to na tebe zpět. Pokud druhému provedeš něco zlého, obrátí se to proti tobě a budeš to pravděpodobně odčiňovat v temnotě. Proto také povolal Kristus anděly, poslal je k vám – abyste si navzájem mohli dělat radost. K tomu je pozemský život určen: radovat se a ostatní k radosti podněcovat. Pak vzniká jednota podobná té v čistém nadzemí.

Nyní vám položím duchovní otázku: Co čekáte od budoucnosti? Duchovní dotaz znamená vždy něco pevného, trvanlivého, neměnného. Pravá budoucnost nabízí šťastný život – jste-li dobré vůle.

Následovala velikonoční meditace a pak zaznělo: Nyní osobně půjdu k sourozencům, kteří od vás přejímají duchovní pravdy a budu s nimi držet duchovní společenství tak, jak jsem to udělal u vás!" (Josef z Nazaretu, byl tedy u těch v Čechách, kteří zajišťovali svěcení chlebě pro skupiny a pravděpodobně na setkání v Sedlčanech – probíhalo právě v ten den odpoledne - pozn. redakce)

Josef z Nazaretu, jedna z nejvyšších bytostí v Kristově sféře, je nádherná duchovní osobnost. Má plné porozumění pro nás lidi. Rozhovor většinou uzavírá slovy: „Chápu vás, vždyť i já byl člověkem“. Jeho pokora, láska a všechny další vlastnosti, o něž musíme na Zemi tolik bojovat, nás obírají krásou, o níž nelze mluvit. Vzkazuje nám, že je s námi se všemi a vyskytnou-li těžkosti, máme ho volat.

Je mi často smutno z toho, že člověk potřebuje tolik hmotných důkazů pro to, aby věřil v Boha. Lidé se k Němu obracejí, až když je jim nejhůř. Když jsou však těžkosti odstraněné, jejich víra mizí. Ale v duši zůstává semínko, které možná vzklíčí později.

Pavla Kašparcová

VLIV HARMONIE A DISHARMONIE NA TĚLESNÝ STAV ČLOVĚKA

Harmonie a disharmonie jsou stavy lidské duše, které ovlivňují fyzické tělo člověka. Vše, co duše cítí, působí na tělo, a platí to také opačně. Pokud je člověk delší dobu nespokojený, nešťastný, smutný, závistivý, zlostný atd., pak jednoho dne onemocní. Kdo např. v důsledku nehody pocítuje bolesti, bude trpět i duševně, ledaže by to byla zralejší bytost, která ví, že vše má své příčiny. Proč je tomu tak? Protože u lidí, tedy zhmotnělých duchovních bytostí, tvoří duše a tělo během pozemského života jednotu.

Jen pro zopakování několik základních vysvětlení:

Hmotné tělo je náš nástroj zde na Zemi. My ovšem vlastníme od našeho stvoření především jemnohmotné tělo, a tím se odlišujeme od rostlin a zvířat. Skládá se z:

- ducha: jiskry prasuvěta Tvůrce
- duše: energetického, síťovaného, velmi jemného útvaru. Obdrželi jsme ji jednak od Krista a další obal pak od našich duchovních rodičů, vysokých vládců nebes.

Duše obaluje Boží jiskru. Původně byla světlá a zářící. Díky našemu dávnému dobrovolnému odpadu od Boha a následným nesčetným zatížením se stával tento útvar stále hustší a tmavší.

Předtím byla naše duše v úplné harmonii, vždyť ta vychází od Boha, jenž je nejdokonalejší. Tehdy jsme Mu byli velmi blízko - jako čisté, od Něho do života povoláné a Kristem a vysokými prvorození stvořené bytosti.

Nyní jsme pozemští lidé a toužíme po tomto stavu, protože zahrnuje zdraví, štěstí, spokojenost, bezpečí a životní radost. Bohužel takovou nádhernou situaci můžeme cítit jen velmi zřídka.

Harmonie znamená ale také mít Bohem požadovanou ódovou vibraci, sílu, vyvíjet se v božské vůli a stávat se Bohu podobným.

Opakem jsou disharmonie. Působí každému jednotlivci velkou námahou, soužením, strach, starosti a jsou příčinami všeho, co v nás vibruje, ne však v souladu s vůlí Boží. Mám na mysli nemoc, starost, strast, hádky, nenávisť, závist. Nikdo nemůže tvrdit, že nezažil nějakou disharmonii, třeba nedobrou myšlenku, špatné slovo či hádku.

Když se podíváme na dnešní situaci, ve které se lidstvo nachází, poznáme, že je bohužel převážně řízeno disharmoniemi.

Být v disharmonii znamená poskytovat živnou půdu pro napadení nízkou bytostí - ubohou duší nebo negativní silou. Všechny vlastní ódovou sílu prohrály, a proto, pokud chtějí ve hmotě něčeho dosáhnout, potřebují naši. Protože se velký počet těchto bytostí zdržuje v pozemské sféře, pociťují mnozí lidé disharmonii, aniž to vůbec pozorují. Bůh, Stvořitel, který představuje nejčistší harmonii, nikdy nechtěl, aby se Jeho stvoření dostala do disharmonie, a ještě mnohem méně ji vytvářel nebo vyvolával On. Mnozí si budou myslet: „Copak mám ale dělat, tak to prostě je“, nebo dokonce „Bůh ji posílá“. On ovšem chce jen štěstí Svých dětí! Ne lítost, nemoc, neštěstí, bídu! To všechno si Jeho stvoření přivodila sama tím, že se Ho svého času zřekla a šla dobrovolně s Luciferem a jeho démony až k Zemi. Někteří padli, jak známo, ještě o trochu níž.

Duchovní učitel Hardus mluvil v případě disharmonií o dani hlubinám a u harmonií o odměně z výšin. Proto je pro každou odpadlou bytost bezpodmínečně nutné považovat za nejdůležitější úkol ve svém životě cestu zpátky k Bohu. V tom smyslu pracovat, každou disharmonii vymazávat a udržovat si harmonii. Stávat se Bohu stále podobnější.

Disharmonie naopak způsobí, že se člověk stává podobnějším pánu hlubin. To on připravuje potíže a usiluje o to, abychom postupovali po duchovní stránce co nejpomaleji. Můžeme to zřetelně vidět na současné situaci, kdy vědci chtějí dokázat, že Bůh neexistuje. V darwinismu je zase třeba rozlišovat mezi hmotnou a duchovní evolucí.

Není pro ně žádoucí, aby lidé přemýšleli - ani v zaměstnání, ani ve volném čase. Proto jsou také masová média stále v rukou temného

pána. Existuje hodně lidí – mladých i starých, u nichž až do noci běží televize, mají zapnutý internet, nebo dokonce obojí současně. Pak jim ovšem nezbyvá čas na vyšší duchovní myšlenky.

Proto člověk strádá tolika disharmoniemi, neuvědomuje si je, nebo jen v malé míře. Nejrozšířenější je strach či všemožné obavy, především však strach z budoucnosti.

Formy obav:

- strach o pracovní místo
- strach, že nevyhovuji stanoveným požadavkům
- strach dostat se do stavu chudoby
- strach o vlastní osobu, partnera, o děti a vnoučata
- strach ze stárí s jeho negativními projevy, jako nemoc, nouze, závislost
- strach z nemoci
- strach z ohrožení všeho druhu - vloupání, přepadení atd.
- strach z katastrof
- a konečně strach z „opravdu velké katastrofy“, ze smrti – přechodu na onu stranu.

Tyto ukázky jsou největším zlem, které nás vhání do disharmonie a ze které, pokud jsme v ní již uvízli, se jen tak lehce nedostaneme. Lékaři pro ně zavedli vlastní pojmy: ataky paniky, neurózy, fobie, syndrom vyhoření atd. Tím se postižený člověk dostane do ďáblova kruhu ve skutečném slova smyslu.

Ale pokud nekompromisně přepneme na bezpodmínečnou důvěru v Boha a na LÁSKU zahánějící každou obavu, je možné toto zlo zvládnout.

Jako přitakání se může neustále říkat: „Jsem dítě Boží, nezranitelné a nezničitelné! Mně se nemůže nic stát, nebojím se ničeho a nikoho.“ Cvičit se v lásce k bližnímu - v myšlenkách, slovech, činech.

Nemusíme mít žádný strach, neboť Bůh, náš Otec, nás neopustí! Proto si říkejme: „Otče, Tvá vůle se staň.“ Nepochybujme, že chce pro každého z nás jen to nejlepší, i když to momentálně ještě neprohlédneme.

Příklady k tomuto tématu:

1. U jedné sestry byl zjištěn zhoubný nádor. Před operací mi řekla: „Doposud jsem přijímala duchovní teorii a nyní ji mohu prakticky použít. Přijmu vše, co přijde. Po operaci, když se ještě nacházela v lékařské péči, mi volala a byla šťastná a veselá jako vždy. Řekla jsem jí: Teď můžeš na svých spolupacientech vykonat mnoho dobrého tím, že jim předáš duchovní vědomosti.“ Myslela si, problém bude, když zůstane sama v pokoji. Na to jsem jí řekla: „Popros nahoru, abys dostala nějakou spolunocležnici, která bude schopná přijímat duchovní informace.“ Slíbila, že to udělá.

Zatímco jsme se ještě bavily, slyšela jsem v telefonu hluk a ptala se: „Je někdo ve tvém pokoji?“ „Ano,“ řekla, „právě přišla jedna nově přijmutá.“ Již při našem dalším telefonátu mi vyprávěla, že se svou sousedkou na lůžku hovořila dvě hodiny o spiritualitě, a tím byly obě od svých problémů odpojeny. Později plná důvěry zvládala chemoterapii a ozařování.

2. Další sestra trpěla velkými existenčními obavami, protože její rozvedený manžel zastavil platby a odstěhoval se do zahraničí. Prosila mě o pomoc modlitbou, což jsem ráda učinila, ona se za úspěch modlila též. Bohužel se nic nevyřešilo. O nějakou dobu později jsem se však dozvěděla o její dobré situaci. Plná radosti mi vyprávěla, že náhle dostala inspiraci: Obrát se na zahraniční úřad. Udělala to a byla úspěšná.

3. Další sestra měla před několika dny příznačný telefonát. Volač jí řekl: „Mám strašný strach. Znáte nějakou knížku k tomuto tématu, kterou mi můžete doporučit?“ „Ano, 'Zbavme se strachu'. Ale z čeho máte takový strach?“ On se přiznal: „Ve svém životě jsem udělal mnoho nedobrého a teď se bojím následků.“ Odpověděla mu: „Nemusíte mít strach, to vše je minulost. Snažte se nyní chovat dle Boží vůle a prostě o odpuštění a o možnost vše znovu napravit. Bůh odpustí i tomu největšímu hříšníkov.“

Samozřejmě jsou nespočetné další disharmonie, které by měly být postupně překonány. Člověk by se měl v průběhu života oddělit od všech

chybných jednání a pochybení, aby mohl žít v lásce. K tomu patří důležitý bod, ODPUŠTĚNÍ, a to nesobecky a beze zbytku. To připadá mnohým lidem nevýslovně těžké. Nejsou schopni utrpěné bezpráví odpustit. Právě naopak: Vše si neustále vyvolávají, utápějí se v tom, co jim jiný udělal. Ovšem do ztvrdlé duše nemůže proniknout Boží láska a v takovém případě se nemohou konat ani žádná léčení. K opravdové lásce patří bezpodmínečně schopnost odpouštět.

Nejlepší vzor máme opět v Ježíšovi - všem svým trýznitelům odpustil.

Velmi rozšířené jsou také agrese, pokud nejsou zvládnuty, působí mnoho škod; za prvé u toho, na koho jsou směřovány – hmotné i duševní, protože postižený neumí odpustit, často se po celý život přes to nedokáže přenést. Za druhé trpí i původce, podle stupně agrese si zakládá karmu.

Co můžeme učinit, pokud jsme konfrontováni s agresí? Ihned pomyslet: „Otče, odpusť mu, on to lépe neumí“ a pak původci nezištně a beze zbytku odpustit.

Dále velmi rozšířené a harmonii rušící jsou myšlenky a pocity závidí, zloby a žárlivosti. Často se v této souvislosti dokonce mluví o tzv. „závistivé společnosti“. Takové negativní myšlenky a pocity se nemají vůbec nechat vzniknout, hned je máme zapudit a myslet: „Něco takového vůbec nepřijímám“ a prosit o rozpuštění.

- Nemocní závidí zdravým
- Chudí bohatým
- Staří mladým
- Domácí cizincům a obráceně
- Nesezdaní sezdaným

My ale víme, kdo tu má prsty ve hře. Každý si musí prožít to své, nikdo nepotřebuje druhým závidět. Vše je ušito na konkrétní život podle životního úkolu, který jsme si všichni, dříve než jsme se sem narodili, sami vybrali.

Nejhorší jsou však všechny stupně nenávisti, které bychom my jako duchovně zralejší měli znát nanejvýš z pozorování nebo ještě lépe z historie, nikdy však už z vlastního nitra.

Pokud bychom se měli stát svědky výbuchu, nenávisti nebo se nechtěně dostali do takové situace, pak se doporučuje mentálně postavit uprostřed postižených světelný kříž a s plným přesvědčením si myslet: „Ježíš Kristus je vítěz!“ Budete udiveni výborným účinkem!

Nízká harmonie

Mnozí řeknete: „Já ale znám několik lidí, kteří se nestarají o svůj stav duše, žijí ze dne na den, a daří se jim velmi dobře a cítí se očividně dobře.“

Člověk, který žije pouze potřebami těla, je od nižších duchovních bytostí poměrně málo napadán, je ponecháván v klidu. On je pro ně spoután sítí, kterou Lucifer napnul přes Zemi, a tak mu nevěnují pozornost. Vědí, že od něho nehrozí žádný boj. Takoví lidé nebudou schopni dosáhnout vyššího stupně i na onom světě. Když se ale v takovém člověku duše probudí a on se začne ptát: Odkud, Proč, Kam, pak je náhle jeho nízká, primitivní harmonie pryč, neboť ta je v pozemském životě druhem pancíře.

Vydá-li se takový člověk hledat pravdu, pak je vystaven boji mezi světlem a tmou a z toho se mohou vyskytnout v jeho nitru disharmonie a tělesné nemoci. Negativní síly totiž nechtějí někoho, koho považují za svůj majetek, vydat bez boje. Kdo ale po této nízké harmonii znovu touží, touží po kroku zpět. Je třeba vytrvat - pracovat na své duši a přes veškeré obtíže za pomoci Božích posluš být plný naděje, spokojený, radovat se i z malých věcí, a tak se dostat do harmonie. Taková harmonie dělá „zázraky“. Člověk skrze dobré myšlenky a slova zkouší falešné tóny, které k jeho sluchu pronikají, převibrovat, a tak bere bouři sílu z plachet.

Je relativně lehké a není to žádná zásluha zachovat harmonii, když se nic neděje. Ale jsme vystaveni zkouškám, jsou povoleny sesshora. Teprve když je ustojíme, můžeme říct, že jsme udělali duchovní pokrok na cestě „Blíž k tobě, Bože můj.“

Dejme si proto předsevzetí, že bez ohledu na všechny útoky uděláme vše, abychom co nejdříve a nejlepším způsobem dosáhli stavu harmonie, který je hoden usilování!

POSEDLOST JAKO NEMOC DUŠE

Jak Boží poslové, tak i síly temnot potřebují pro své projevy ódovou čili životní sílu senzitivních médií.

Ovšem Boží poslové ji využijí pro podporu, zatímco síly satanské pro ničení, zatížení, pro sebe. Boží poslové ve vši lásce berou ohled na svobodnou vůli lidí, chrání je před satanskými pokrytci a démony. Ti se objevují náhle a na svobodnou vůli ohled neberou. Dostanou rozkaz a snaží se ho za každou cenu splnit.

Bojovníci Kristovi se jim často staví do cesty. Pokud se člověk vědomě nerozhodne pro spolupráci s negativní stranou, když svojí modlitbou volá Boha o pomoc, pak prostřednictvím bojovníků archanděla Michaela zasahuje Kristus. Protože Stvořitelova síla realizovaná skrze Krista a Michaela je silnější než síla satanského zástupce, lze dotyčnou osobu posedlosti zbavit.

Mnozí napadení si ovšem nejsou vědomi satanských vlivů. Negativní bytosti totiž čekají na okamžiky dobrovolného otevření aury a zčásti dotyčného obsadí – tak vzniká tzv. částečná posedlost.

Posedlí lidé jsou stále neklidní, mají satanské sny, často se probouzejí zbrocení potem, pořád se něčeho bojí. Bojí se v noci, ve dne, nekontrolovaně mluví a druhé zraňují. Jsou nevyrovnaní, až nakonec vyhoří.

Odčerpání životních sil se děje skrze negativní bytosti a napadený člověk jim více či méně podléhá. Mnohdy se sám přeceňuje, jeho ego je zatíženo pýchou a domýšlivostí. Své síly využívá nadoraz a negativní síly, ačkoliv se tváří vlídně, z něj vytahují ód, až je takový člověk vysát a zcela bezbranný. Pak zvýší svůj útok a úplně ho obsadí.

Pokud si všimnete posedlosti u svých sourozenců, buďte bdělí! Vědomě si uzavřete auru a modlete se ke stvořiteli, Kristu, archandělu Michaelovi. Nezapínejte se o nic a vzdalte se. Pouze se modlete

a prostě o pomoc. Pozor, pokud se začnou vehementně dostavovat jakékoliv myšlenky či pocity, okamžitě je zaražte a prostě o pomoc. Je to znak toho, že vás následují temné bytosti a chtějí si odtrhnout vaše životní síly. Je to nebezpečné, hrozí, že budete do všeho vtaženi.

Pozemšťané se obrovsky zajímají o strašidla, mluví o mnoha typech. Ta však mají jedno společné, zajímají se o senzitivní, mediální či nervově labilní lidi s otevřenou aurou, protože jim vědomě či nevědomě odevzdávají vlastní životní síly. Ostatní lidé je nezajímají.

Pokud takový člověk náhle získá fyzickou nezvyklou sílu, jedná se také o posedlost. Víte, že v nebezpečí nebo afektu se obrovsky zvyšuje energie. To je pozemsky čistý projev.

Jindy se stane, že posedlý člověk je jako přikovaný k zemi, žádní siláci ho nedokážou zdvihnout. Příčina je paranormální – jedná se o ukázkou moci Satana a jeho nohsledů. Po krátké době dotyčný padne na zem, kleje nebo omdlí – leží zpocený nehybně. Jedná se o demonstraci síly temna, mnohdy za přítomnosti démona Belphegora, padlého cherubína. Je určen k tomu, aby v nižších sférách demonstroval tyto síly. Jeho poddaní ze strachu před ním jeho vůli plní.

Nebude nás při odchodu mrzet to, co jsme udělali špatného, pokud jsme mezitím dokázali říct, omlouvám se, nechtěl jsem, sorry. Ale bude nás velmi mrzet, že jsme mohli milovat a nemilovali, že jsme mohli pomáhat a nepomáhali, že jsme mohli podat ruku a nepodali, pohladit a nepohladili, mohli dát pusku a nedali. Přál bych nám všem, aby příležitost milovat, pomáhat nám nikdy neutekla.

Zbigniew Czendlik

ZÁKON PŘÍČINY A NÁSLEDKU

Nechť nás Ježíš provází a stojí připraven nám ku pomoci.

Přestože z Nového zákona bylo mnoho informací vyškrtáno, opatrně přeloženo či vědomě změněno, září stále z určitých pasáží Ježíšova učení světlo lásky.

1. příklad

Jedná se o uzdravení muže, který byl 38 let nemocen. Krátce po uzdravení ho Ježíš potkal v chrámu a řekl mu: „Nyní jsi zdrav, ale nesmíš více hřešit, jinak se ti může přihodit něco horšího.“

Toto sdělení obsahuje dvě závažné skutečnosti. Jedna se týká zákona příčiny a důsledku: dlouhodobá nemoc představuje zátěž z minulého života.

Druhá ukazuje na Ježíšovo varování – porušení zákona lásky Stvořitele vnáší ještě horší následky. Tento muž měl poznat díky svému uzdravení, že existuje smilování.

2. příklad

Ježíš pravil: „Každému, kdo proti tobě něco má, ukaž neprodleně svoji dobrou vůli. Dokud máš k němu cestu k usmíření otevřenou. Jinak tě tvůj protivník dá k soudci, budeš vhozen do vězení a mohu tě ujistit, že se odtud nedostaneš, dokud nenapravíš chyby a dluhy.“

I vy, moji milí, máte ve svém životě s odvahou řešit své přestupky a na všech úrovních vymazávat, protože je to na onom světě daleko těžší. Pokud není možné přímé řešení zátěže vůči sourozencům, pak prostě Stvořitele o prominutí a uskutečňte skutky lásky vůči jiným, kteří jsou v nouzi.

3. příklad

Ježíš pravil: „Neodsuzuj ostatní, abys nebyl sám souzen. Protože ten rozsudek, který vyneseš nad jiným, padne i na tebe. Tak, jak měříš ty, bude i tobě měřeno.“

Náš komentář: Toto je jasná výpověď ke karmickému zákonu. Zde příčina vyvolává působení. A důsledek při odsuzování a vyměřování všech negativních myšlenek, slov a skutků dopadne zpět na ty, kteří to činí.

Chcete-li poznat, zda jste už blíže Kristu, je jedinou opravdovou cestou. Jestliže při pohledu na dřívější léta umíte děkovat Bohu za všechno, co vám dal, za jeho lásku, kterou vás marnotratně zahrnoval, za jeho vedení, sílu a péči, s jakou vás provázel, pak jste se někam dostali v duchovním životě. Nebudete myslet, že jste vykonali mnoho pro Boha. Spíše poznáte, že Bůh udělal mnoho pro vás. A to je konec konců to, o čem jde.

Člověk někdy jen pozoruje, co se to kolem něj děje a žasne. Vděčně žasne. Protože v tu chvíli ví, že je součástí něčeho ohromného, rozumem neuchopitelného, zároveň tak starostlivého. Stačí důvěřovat. Všeobjímající pocit vděčnosti se těžko slovy specifikuje, ale třeba "jen" za to, že přes všechny chyby, které děláte, je i vám důvěřováno, odpouštěno. Pak se i vy na chyby druhých díváte jinak, shovívavěji, soucitněji. Takže se nebojme vlastních pochybení, i přes ně vede cesta, učíme se na nich. A nebojme se ani oněch životních facek, jsme podobně jako váza na hrnčířském kruhu jimi opracováni. Mějme se rádi.

z diskuse na youtube

NEVĚDOMÁ SKUPINA ADVOKÁTŮ

Nyní představím jednoho milého bratra, který bude mluvčím malé skupiny. Mnohokrát se postavili proti zákonům Stvořitele, takže nyní trpí. Proto byli k vám přivedeni.

Milý Josefe, buď k nim prosím ohleduplný. Budou se chovat trochu zvrhle, nejsem schopen to odhadnout. Pokud jsou totiž v prostředníkovi, nemám na ně žádný vliv. Mohu jen zeslabit ódovou sílu natolik, že bytost musí tělo média opustit. Ale co bude říkat, na čem se domluví s tebou či se svým duchovním průvodcem, to ovlivnit nemohu. Dej jim svoji lásku i sílu, aby i oni již brzy spatřili světlo a nemuseli zpět do temnoty. Děkuji Ti za to a těším se, že budeš úspěšný.

V – vedoucí

D - duše

D: Je to pořád to samé, pořád se mluví o tomtěž. Je jedno, jestli jsem v temnotě nebo v téhle šedé zóně. Nenechá mě to na pokoji, visí to na mně jako závaží. Vyvedli nás z vězení jako kolonu. A kde jsme teď, nevím. Ale to závaží mě pořád tíží. To ono mě asi uvrhlo do temnoty. Tak se vleču!... Ale teď je mi najednou lehčeji. Ale tlak cítím pořád. Tak rád bych se ho zbavil. Ach jo, zas už je tu jeden „bílý“ (duchovní ochránce). Co chceš?

V: Chci tě pozdravit.

D: Kdo jsi?

V: Jsem mluvčí skupiny. Byl jsi k nám přivedený. Víš proč?

D: To nevím. Kdo jsi? Člověk? Ten bílý, co tu stojí, tak s tím se mám bratříčkovat. Na tvou otázku ti odpovím. Ale pak mi musíš říct, co způsobilo naše ochromení, tíhu, tohle všechno nepříjemné!

- V: Ten bílý tě sem přivedl. Jak ti to zdůvodnil?
- D: „Půjdeš k lidem, kteří ti toho hodně vysvětlí. Ale já nejsem obyčejný člověk. Jsem právní zástupce! Stojím nad běžnými lidmi. Obyčejný lidský pól mě nezajímá.
- V: Ovšem i právní zástupce je člověk.
- D: Budiž. Ale s takovými se nemohu na veřejnosti zahazovat. Jen s klienty a jen když mi dobře platí. Ti ostatní jsou druhá kategorie. Ty to nechápeš?
- V: Víím, že tak někteří uvažují.
- D: Přivedl jsem také soudce a další, kteří jsou u soudu schopni prosadit své mínění a ovlivnit ho. Jsme nadřazení lidé!
- V: Ovšem ty už na Zemi nežiješ!
- D: To už říkal támhle ten bílý. Jak to že nežiju! Mohu jít k soudu! Mohu soudci či soudkyni říci: Tenhle muž je vinen, tenhle ne. A oni mě někdy poslechnou.
- V: Víš, v jakém roce žiješ?
- D: Co to má společného s mou právní kanceláří?
- V: Můžeme najít stopu k objasnění. Takže řekni, ve kterém roce žiješ.
- D: To je ale divná otázka. A kdo vlastně vůbec jsi?
- V: Mluví skupiny křesťanů, kteří chtějí žít tak, jak učil Kristus.
- D: Máš právo takhle s námi mluvit?
- V: Věříme, že ano.
- D: Věříte? Víra se před soudem nedá dokázat. My potřebujeme jasné, hmatatelné důkazy. A já ti říkám, že žijeme.
- V: Odpověz mi - ve kterém roce žiješ.
- D: Nechci to říct, a pokud ano, musím se pokaždé zeptat toho bílého.
- V: Tak se ho zeptej, zda mi smíš říct, jaký je nyní rok.
- D: Jednička, devítka, osmička a šestka.
- V: 1986. Vidiš. A my už máme rok 2011.
- D: Tys ale směšný!
- V: Rozdíl mnoha let, vid'.
- D: No a co. Změnily se zákony? Nezměnily. Používáme je.
- V: Pracujete s pozemskými zákony.
- D: Jsme přece na Zemi. Vytváříme si zákony tak, aby nám vyhovovaly.

- V: Ovšem existují i Boží zákony. Slyšel jsi o nich?
- D: Ne. To jsem nestudoval.
- V: Ale ano, určitě. Neustále ti ve škole říkali, že existují také božské, etické zákony.
- D: Hlášky farářů mě nezajímají! V pozemském životě rozhoduje jen to, co si člověk vypracuje formou překroucení určitých pravd nebo ve prospěch dobře placího klienta.
- V: Takže ses o nich učil, ale nezamýšlel ses nad tím.
- D: To je dávno. Studiem to šlo zcela stranou.
- V: Věřil jsi, že existuje Bůh?
- D: Jako kluk snad, možná i mí přátelé. Kamarádky tomu věřily víc. Zvláštní, že ženské věří víc než my. To je zajímavé. Slyšel jsi o tom?
- V: To je možné. A je dobře, že tomu tak je.
- D: Někdy nás na to upozorňovaly, apelovaly na naše svědomí.
- V: Přemýšlel jsi o tom?
- D: Ne. Co je to svědomí? Když vyhrají proces, mám dobré svědomí.
- V: Svědomí je to, co cítíš uvnitř. Tam se povznášíš nad to, co je pozemsky napsané, nad papír, nad hmotné věci.
- D: Ukaž mi soudce, který se tímhle opravdu zabývá. Nebo advokáta, který by se odvolával na svědomí.
- V: Nějací určitě jsou. O tom nepochybují.
- D: Ale i ti to už mezitím vzdali.
- V: Ne, tomu nevěřím. Ty ses stýkal pouze s těmi, co smýšleli stejně jako ty. Ten bílý ti ukázal, že byli i takoví, kteří smýšleli jinak.
- D: Dobře, ale neprosadili se. Jsou v menšině. O tom mluvily i některé soudkyně nebo ženy. Ale my jsme tvrdí chlapi a chceme si plnit měšce.
- V: Takže tys byl zaměřen jen na hmotu?
- D: Jasně. A dělám to i teď.
- V: Dobře, nyní sklízíš své ovoce za to, jak jsi žil. Už nejsi bytost v lidském těle.
- D: To je ten problém, o kterém chci s tebou mluvit. Tady něco nehraje. Pokud chci ovlivnit nějakého soudce a chci mu něco pošeptat, nikdy mě neslyší! Ale ty mě slyšíš!
- V: Ano, protože teď je to dovoleno. Ty jsi totiž zůstal na Zemi a nyní

jako bytost bez těla chceš zasahovat na soudech. A to není správné. V takovém případě ti ten bílý řekne, že by ses měl podvolit a jít s ním. Ale to můžeš udělat teprve tehdy, až zalituješ, jaký jsi vedl hmotný život, a rozhodneš se, že to chceš napravit.

D: Ach!

V: Řekl jsem toho hodně, vid'.

D: Ano, ale spoustě nerozumím. Jednomu však věřím - došlo k nějakému přelomu. Co se ale stalo, to mi musíš ukázat. Musím to vidět, prožít. Nerozumím, proč už nemohu jít do kanceláře za svým synem a říct mu: „Milý Ingomare, tak to není. Musíš to udělat takhle!“ On mě neslyší!

V: Věříš v Boha?

D: Jak to s tímhle souvisí!

V: Pokud v Něho nevěříš, myslíš si, že můžeš vše hmotné ovlivňovat. Ale ten bílý ti potvrdí, že to nelze. Proto jsi tady u nás. Máš totiž uznat, že Bůh existuje. A litovat svých pozemských přečinů, kterými jsi nad druhými vítězil.

D: To mě těší, že uznáváš, že jsem lepší než druzí. To se mi líbí.

V: Ale já tím chci říct, že to nebylo vždy v pořádku.

D: Ten bílý mi nedá pokoj, prý musíme pokročit. Co tedy ode mne chceš? Od nás ode všech? Tak co je, milý - nevím, jak se jmenuješ - tím zlomem?

V: Máš na to přijít.

D: Aha, už mi to dochází. Ty jsi čestný muž a já zemřel. Smrt byla ten zlom! Tomu nemohu uvěřit! V roce 1986 jsem umřel. Vy říkáte, že je rok 2011. Tak kde jsem mezitím byl?

V: Bloudil jsi. Zbytečně. Hledal jsi, ale naplnění jsi nenašel.

D: Jak to, že jsem to nedokázal, vždyť jsem tak šikovný? Ale zlom se musel stát, protože se necítím dobře.

V: Protože jsi ještě nezačal litovat toho, že jsi druhé poškodil. Ty a tví přátelé jste na to pyšní, ale to není správné.

D: Věřím ti. Jen mi není jasné, proč to nezůstalo na Zemi, proč to táhneme s sebou. Proč to neskončilo.

V: Hmotné tělo zůstalo na Zemi. Smrtí se z něho uvolnila duše

s duchem a měla odejít pryč. Ale tys to nepřijal, nechtěl jsi odejít. Ale budeš moci, pokud upřímně zalituješ, žes na zemi nekonal dobro, protože tato zátěž jde s tebou. Myslel jsi, že konáš veliké věci, nepřál jsi druhým dobro a nebyl jsi pokorný. Ani v Boha jsi nevěřil, ani v to, že máš zodpovědnost.

D: Proč tvrdí ten bílý, že svou zátěž, to, že jsem škodil druhým, musím nést. Co to znamená?

V: Vyvolal jsi situace, ve kterých druzí přišli ke škodě, a ty ses obohatil. Jiným jsi způsobil duchovní újmu. A ta je horší než hmotná.

D: Teď mě upozorňuje ten bílý, že přicházíme k jádru věci. Prý si vše duchovní bereme s sebou. Že tohle je zátěž moje i mých přátel. A já si vždycky myslel, že smrtí těla všechno skončí. To byl tedy omyl.

V: Končí jen tělesné. Činy, skutky, vše, co se nemůže hmotně pohybovat, jde s tebou. To si jako zátěž vlečeš s sebou.

D: Ano, stále to tahám.

V: Ale když zalituješ, žes tak jednal, pak ti je odejmou a pomohou ti.

D: To by mě velice potěšilo. Co si o tom, kamarádi, myslíte vy? Vlastně jsi mi moc pomohl. Ale stejně nemohu pochopit, že když budu litovat, bude všechno pryč.

V: Ten bílý ti ukáže, co se bude dít. Ty teď máš udělat jediné, jít s ním. A vyslovit: Ano, lituji a vše, co bude následovat, přijmu jako akt odčinění zlých skutků.

D: Tohle můj rozum nebere. Když budu jakoby litovat...

V: Tímhle způsobem nepokročíš. Na Zemi jsi mohl být falešný, ale tady ne.

D: Jinak řečeno, bude se to na mě lepit.

V: Ano, je to navenek viditelné.

D: Aha, to je ta zátěž, tíha, hříchy. Nelze jen rozumem. To nejde, abych jedním politováním všechny přestupky smazal – všechny ty zfalšované účty. To nejde.

V: To je jen začátek. Jen jsi „otevřel bránu“, aby se mohlo dít další: konat dobro, žít jiným způsobem.

D: Se společníky jsme došli k závěru, že tomu bílému i tobě věříme.

Prvním krokem tedy má být lítost. Ta nastartuje změnu myšlení. To nás pak začne přitahovat k pravým zákonům. Ty dal Bůh. Hele, skoč mi do řeči, kdybych říkal něco špatně.

V: Budeš připraven na nový život.

D: Ale to nechci. I když jsem slyšel říkat toho bílého muže, že to nebude zub za zub, oko za oko, že existuje také milosrdenství. Ale milosrdenství začíná tam, kde už to nejsem schopný sám napravit. Je to tak?

V: Ano, v určitém smyslu.

D: Tak alespoň v něčem jsi mi dal za pravdu. Ale jako advokát chce přesně vědět: To musím ke všem, které jsem podvedl a ublížil jim, jít osobně a napravovat to?

V: To nemohu slíbit. Je možné, že ti bude mnohé odpuštěno. Když budeš upřímně litovat a snažit se to napravit. Pak Ti Bůh ve svém milosrdenství nějaké závaží z tvého vaku odebere.

D: A teď mi jedna kolegyně říká: „Vidíš, říkala jsem ti, že se máš řídit svým svědomím. A teď to děláš a konečně ho začínáš poslouchat.“ Děkuji ti, budu muset své svědomí posilovat. Udusil jsem ho v sobě. Pro advokáta je těžké se změnit.

V: Byl jsi chladnokrevně uvažující člověk.

D: Tak mne to učili. Jsou vinni i ti, co mě to naučili?

V: Ne, máš svobodnou vůli a vždy jsi mohl volit, zda uděláš to či ono.

D: Zase máš pravdu. Musím hledat prostory, kde se nacházejí božské pravdy. Budu je studovat nebo mě je naučí.

V: Máš snahu a cesta ti bude ukázána.

D: Souhlasíme? Už předem jsem věděl, že všichni změníte názor. Mě jste vyslali, abych za vás mluvil, a najednou jste všichni svolní. (Ostatní pochopili již dřív.)

V: Pak buď silný! Je to tvoje zkouška.

D: Já sedím – jak to, že vůbec sedím? Vždyť oni stojí!

V: Protože jsi v jiném, vypůjčeném těle. Strčili tě do něj, abys mohl se mnou mluvit.

D: Teda!

V: Máš snahu a ostatní tě budou následovat. Pokud nebudou chtít, budou muset holt čekat.

D: Oni chtějí všichni.

V: A tys už byl znechucený vším tím blouděním, hledáním a tím, že tě nikdo neslyšel, vid'.

D: Ano, to bylo to nejhorší.

V: A pak ti řekli, že existuje možnost, kdy tě někdo uslyší. A když budeš všech nepravostí litovat, budeš je moci napravit a začít jinak žít.

D: Už jsem byl hodně ponížen. I přátelé mě nechali ve štychu. Chtějí pryč. Mají kolem sebe samé bílé postavy.

V: Tak přece i ty jdi s těmi bílými. Podívej, ten tvůj stojí vedle tebe, byl tvým duchovním průvodcem. A tys ho během pozemského života nikdy neoslovil nebo velmi, velmi málo.

D: Můj rozum bojuje s láskou a dobrotou, kterou dostávám. Bojuju.

V: Zkus to, prosím.

D: Bojuju. Na jakou stranu se mám přidat?

V: Zapomeň na rozum, ten ti nepomůže. Zkus to druhé, to, co se Bohu líbí.

D: Dobře, zkusím to. Ale budete mi pomáhat, nebudete se vysmívat, když povolím. Budou mě podporovat, řekl mi teď i ten bílý.

V: Ano, dostane se ti pomoci.

D: Můj Bože! Jak dlouho už jsem tě neoslovoval, jak je to dlouho, co jsem nevyslovil Tvé jméno. Přitom jsem Tě často slýchal – ale odmítal. Pane Bože, proč? Proč jsem to všechno dělal? Proč jsem jen hrabal peníze? To jsem taková nula? Pane, odpusť. Proč jen jsem se nedokázal obrátit tam nahoru! Proč jsem nevyužil příležitost pomoci chudým, tolik jsem jich měl. Já je jen zneužíval. Vyždímal do poslední kapky. Proč?

V: Temná strana tě svedla.

D: Můj Bože, proč jsem padl tak hluboko? Vždyť jsem měl intelekt, dokázal odhalit slabiny druhých a těžit z toho. Proč jsi mě dřív neodvolal, abych nepadal stále níž? Proč jsem musel žít až do 84 let? Stále jsem dělal další a další chyby. Pane, odpusť mi. Už nemohu. Dej mi, prosím, sílu všechno napravit (opouští tělo média).

Médium spotřebovalo mnoho ódové síly, prosím o možnost mu ji nejprve dodat. Děkuji za strpení.

Jsem rád, že naši misi můžeme dovést až do konce. Pozoroval jsem vás spolu s vašimi duchovními průvodci, a tak vím, že mnozí jste nepochopili, co se tu odehrálo. Ale důvěřujte mi, prosím. Neříkám nepravdy. Řekl jsem toho sice málo, protože víc jsem se nedozvěděl nebo jsem nesměl říci.

Obklopují vás zařízení temna, vysílají tmavé vibrace. Ale v naší společnosti jste se zde na setkání rozzářili. Prosím, uchovejte si toto světlo, pak budete pod ochranou Krista.

Budete temnými bytostmi napadáni, protože ony světlo nechtějí. Jak pravil Ježíš: „V temnotě září světlo, ale temnota ho nepoznala.“ To je případ planety Země.

Ponechte si světlo a ukažte ho svojí tolerancí, pomocí, láskyplností, radostí ze života, dobrou vůlí a vděčností vůči Tvůrci svým bližním. A prosím, chraňte si ho, neutraťte ho do příštího setkání. Pak vaše aura zůstane oděna světlem. Těšíme se na vás.

Pokud chcete, řeknu něco o našich duchovních setkáních. Každé je jiné, pokaždé smím vyprávět o něčem jiném. Ale jedno téma proslovím – budoucnost. Tu vám s pomocí Boží přibližuji.

Nebeský Otče, děkuji, že jsem jim mohl skrze Krista, našeho Pána, sloužit. Že nás Josef z Nazaretu opět k nim poslal. Sám Josef je šířitel pravd, učitel i mentor.

Otče lásky, jak nás těší, že můžeme pokračovat v šíření duchovních pravd až do konce pozemské časové periody. Mají je slyšet, prožít to, co je v budoucnu čeká, i to, co ještě mají na Zemi vykonat. Otče, chtěl jsi, aby o nás opět uslyšeli. „Dnem i nocí vás podporujeme!“ Ano, tohle jim chci vštípit, předávám duchovního tolik, kolik jsou ochotni přijmout.

Nejsvětější Otče, posiluj je v jednání s ostatními. Zejména tehdy, kdy je uchvátí temné bytosti s cílem poničit jim aury, a tak stáhnout

do močálu. Dej jim, prosím, sílu ubránit se satanským tenatům. Dej jim také odvahu vytrvat v nastoupené duchovní cestě. Dej jim důvěru v Ježíše Krista, který je povede k Otci.

Moji milí, nemyslete v časových úsecích – žijte tak jako onen bratr (R63, str. 29) v době mezi Atlantidou a dny nedávnými. Dnes je již zpět. Dokázal to! Ustál pozemský život. I vy nástrahy překonáte. S pomocí Boží nikdo nezanikne. Proto žijte láskou. Posilujte se ve víře a v důvěře ve vedení Kristem zpět do nebeského rajského bytí.

Když cítíš vinu:

„Ale v něm je ospravedlněn každý, kdo věří“ (Skutky 13:39).

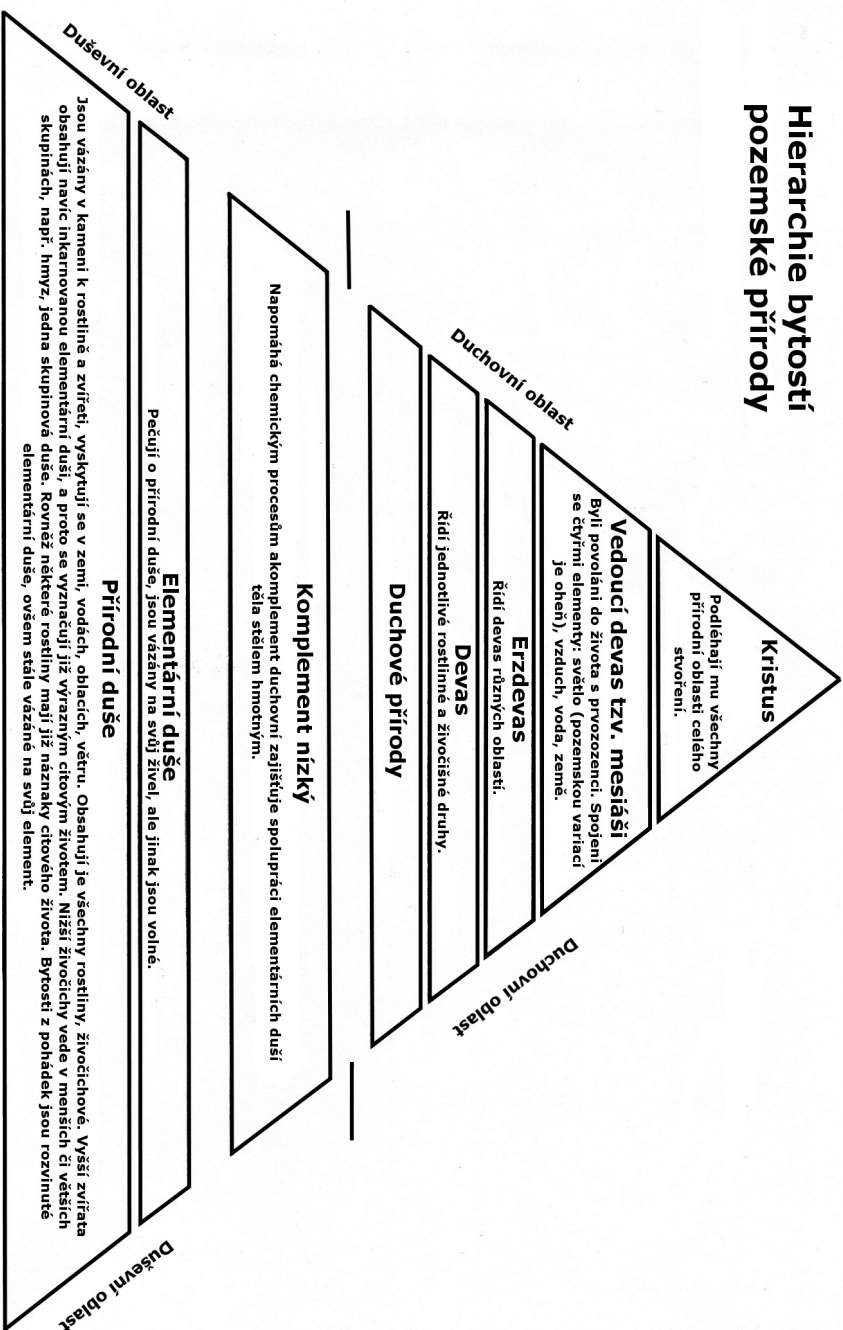
„I kdyby vaše hříchy byly jako šarlat, zbělejí jako sníh...“ (Izaiáš 1:18).

„...ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže nás odloučit od lásky Boží...“ (Římanům 8:39).

„Já sám vymažu kvůli sobě tvoje nevěrnosti, na tvé hříchy nevzpomenu“ (Izaiáš 43:25).

„Jestliže je u vás trochu křesťanské snahy druhé těšit, trochu láskyplného povzbuzení, nějaké duchovní společenství a trochu srdečné účasti, dovršte mou radost tím, že budete stejně smýšlet, že vás bude všechny pojit jedna láska, že budete svorní a jednomyslní. Nic nedělejte z hašteřivosti nebo touhy po prázdné slávě, ale z pokory - ať každý z vás pokládá druhého za lepšího, než je sám.“ Apoštol Pavel

Hierarchie bytostí pozemské přírody

OBRAZCE V OBILÍ

Milé duše! Ze své duchovní vlasti vám přináším vše, po čem vaše duše touží – duchovní mír a podporu Božích poslů při vašem vnímání.

Duchovní lékaři Ulf a Egon procházejí mezi vámi a hojí vaše disharmonie. Záleží ale hlavně na vás, to vy jste svého štěstí strůjcem.

Děkuji jak vám, tak i těm, kteří sedávali mezi vámi a nyní jsou tam, kde zdokonalují duchovní společnost nejen svojí přítomností, ale i pozitivním vyzařováním na vás.

Tento den je pro vás sváteční. Odehrála se změna, která znamená pro odešlé sourozence, duchovní přátele a pomocníky duchovní pokrok. K němu patří i vlastní iniciativa. Člověk není živ pouze chlebem, ale i každým slovem pocházejícím z Boží vůle a přineseným skrze Boží posly. Přicházejí k vám, co lidstvo žije zde na Zemi, nabízejí pomoc, a plní tak Boží vůli.

Bohužel působí i protistrana, ta zde existovala ještě před vznikem Země. Vnikla do lidí a pokouší ho dodnes. A sílí, lidé jsou bezradní. Vše je projevem svobodné vůle, na kterou Stvořitel i Ježíš dbají a již i my musíme respektovat.

Z tohoto důvodu vám můžeme poskytovat pouze slovní pomoc. A věřte, že když vás napomínáme, bolí nás to.

Nyní k dnešnímu tématu. Sledujte mě pozorně, ať nevyčerpávám médium, protože bude potřebovat více síly pro Josefa z N.

Velikonoce, svátek radosti, znovuvstání, osvobození, když je člověk dobrý. Samo od sebe nefunguje nic. Každý od Stvořitele dostal svobodnou vůli, měl ji směřovat tak, aby se přibližoval k duchovnímu zářivému domovu tím, že konal dobro.

„Země byla pustá a prázdná“, stojí v Genesis. Po určité době se objevil život, tak si přál Stvořitel. Inkarnovaly se sem padlé bytosti.

Povím vám, o čem jsme diskutovali s mým přítelem Hansou. Porovnávali jsme křesťanství s hinduismem, ten je starší. Došli jsme k závěru, že většina duchovních principů je stejná. Ovšem v hinduismu nemluví o tom, že k Bohu všichni dojdou skrze Krista.

Ve Starém zákoně je psáno: „...z Boží vůle bylo skrze Krista a Jeho posly sděleno prorokům.“ Je zde též jednoznačně řečeno: Bůh nebyl nikdy na Zemi, nikdy zde nepůsobil, protože pak už by Země neexistovala. Stvořitel nemůže vstoupit do hmoty, je mu cizí. Hmota je pro Něj nástroj k vyléčení jeho odpadlých dětí, k jejich vzestupu zpátky k Němu. Proto vysílá své posly, kteří podle pokynů Krista přicházejí na Zemi.

Kristus musel vést izraelský národ, aby ho skrze proroky a Boží posly připravil na Jeho inkarnaci. Nešlo to vždy hladce a z toho si někteří vyvodili, že Bůh je pomstychtivý, hněvivý, válečnický zaměřený. Ale toto pojetí Boha není správné! Proto když čtete takové pasáže Starého zákona, mnoho je nekritizujte. Vždyť jsou to jen překroucené výroky vložené prorokům do úst.

Později se Kristus coby Ježíš inkaroval na Zem. Lidé již toužili po Mesiášovi. Toužili po osvobození, které měl podle proroků přinést. Jeho předchůdcem byl Jan Křtitel. Ježíš sám potvrdil: „Eliáš přijde, on už je tady. Ale vy ho nepoznáváte. Je to přece Jan!“

Ježíš přinesl něco zcela jiného, než je mstící Bůh, mluvil o milujícím Otci. Miluje nejen Jeho, miluje všechnen lid, zvířectvo, rostliny. Vy mě nyní můžete přivést do úzkých otázkou: „A jakpak je to tedy s tím uschlým fíkovníkem? To je přece také jeho stvoření!“ Tož tedy:

Ježíš neproklel fíkovník, který přestal plodit. Zaznamenal, že se v něm shromažďují síly temna - právě ony způsobily jeho neplodnost. Proto ho donutil uschnout. Takový strom pak musely negativní bytosti opustit. Duše stromu se ujaly Devas a negativní bytosti se musely vrátit do temnoty, tam, kam patří.

Pokud něco takového čtete, hledejte vysvětlení, vždy ukazuje na to, že pokušení je na Zemi od dob lidstva, že existuje v celé přírodě. Proto Ježíš vyučoval lásce, toleranci a svobodě, kterou dá každému,

kdo se bude jeho učením řídit. Však svým učedníkům slíbil: „Sešlu vám Boží posly, kteří vám připomenou vše, co jsem učil, ba vysvětlí ještě víc, co byste nyní ještě neunesli či nepochopili.“

Malá velikonoční myšlenka: Když se apoštolové dozveděli, že Ježíš má být ukřižován, řekl mu Petr. „To se nesmí stát, i kdybych měl pro Tebe zemřít!“ Ovšem Ježíš odpověděl: „Půjdeš svou cestou, nyní se na ni vyzbrojuješ. Ovšem přijde doba, kdy ti budou zbroj dávat jiní.“ Je to pro vás těžko srozumitelné, ale jedná se o upozornění Petra, co ho čeká. Chtěl sice Ježíše chránit, ale měl sám co dělat ustát boj s temnotou. Petr, když třikrát Ježíše zapřel, velmi trpěl – nevyzbrojil se dobře. Vyzbrojilo ho temno!

Boží poslové budou různými způsoby na Zemi působit až do konce její existence. Pomáhají lidem pochopit duchovní pravdy, vedou je k bdělosti, aby nic nepromeškali, pokud je však o to lidé žádají. Kristus svůj slib plní až dodnes, ovšem lidstvo se o ně nezajímá, protože je zaslepeno negativními silami; nevyužívá to, čím je Stvořitel obdařoval.

Protože je na Zemi jen málo míst, kde Boží poslové mohou zvěstovat, začali jsme hledat i mimozemské možnosti a našli je. Přestože jsou vyspělejší než pozemšťané, Boží poslové je na Kristův příkaz posilují. Bohužel až na pár výjimek se pozemšťané k nim nechovají přátelsky, takže je jejich činnost velmi omezena. Kontakt s nimi je tedy možný jen na pár místech. Jsou to též lidé, ale nemají takovou postavu jako vy – vypadají jinak, závisí to na jejich duchovním vývojovém stupni. Jedni mají příliš velkou hlavu, jiní malé končetiny, další jsou menší, jiní větší. Na to, aby mohli pozemšťanům pomoci, je jich bohužel příliš málo. Proto si na výše vyvinutých planetách dali někteří za úkol otiskovat svá zvěstování do polí. Děje se to již delší dobu, ovšem lidé oněm tvarům a formám nerozumí. Ztratili potřebné vědomosti. Ale mají účel a smysl.

Pokud výše vyspělí mimozemšťané chtějí něco udělat pro pozemské obyvatele, pak pouze k jejich prospěchu.

Ano, nejjednodušší by bylo napsat do obilí slova, ovšem ta by dala protivníkovi velké pole působení, tvrdili by – vidíte, to dělá pozemský člověk! Obrazci se pokoušejí lidstvo vyburcovat a přimět k přemýšlení – co to jenom může znamenat? Jak se máme změnit? Kolik máme času? Ano, toto všechno je v symbolech obsažené.

Všímáme si jejich snahy, snažíme se jim pomoci. Jsme velmi smutní, když „létající talíře“ označujete za pohádky.

Milí sourozenci, jsem k vám zcela otevřený. nezapomeňte tyto informace, budete díky nim stoupat výš a výš až do čistého nadzemí.

Doufám, že si alespoň něco odnesete s sebou. Až opět uvidíte v obilí nějaké obrazce, pamatujte, že jsou od mimozemských bratrů, kteří vám chtějí pomáhat.

Děkuji za pozornost. Jděte v míru, opatrujte si velikonoční mír v sobě.

Nebránit se životu, nechat jej proudit, důvěřovat a přijímat, co přináší, byť jsou to někdy i věci bolestné. Jen tímto otevřením se, odevzdáním umožníme, aby k nám přicházelo to pravé, situace, lidé, poznání. Vzdát se urputného lpění na konkrétních představách, plánech. Hezky to vystihuje, když říká: „nehledejte, sbírejte". Vše podstatné už tady je, jen to uvidět, radovat se z toho, s vděčností přijímat a zároveň s lehkostí dávat.

z diskuse na youtube.com

PŘÍSPĚVKY NAŠICH PŘÁTEL

Jak jsem poznala Boha

Jmenuji se Dana Rokosová a jsem úplně obyčejná ženská, spíše zralejšího věku. Už delší dobu mám velice nutkavé pocity, že bych měla ze svého života něco napsat. Takže do toho.

Mé dětství bylo velice krásné a velice ateistické. Rodiče byli moc hodní, ale nikdy jsme se nemodlili, nemluvili o Bohu a nechodili do kostela. Prostě typická komunistická doba. Musím říct, že jsem nemusela "vědět o Bohu," prostě, co člověk nezná, nemá potřebu to mít. Během života jsem potkala několik lidí, kteří se mě mezi řečí ptali: "Věříš v Boha?" Já vždy řekla: "Ne," a tím to skončilo. Zlom nastal až v mých 49 letech.

K nám do laboratoře nastoupila Alenka Studenovská a začala mně vyprávět o lidech, kterým se dějí zázraky. To mne zaujalo. Dala mi také přečíst první sešity od Pavly. Ach, to byla bomba. Každé slovo Pavly mi hladilo duši. Nevěděla jsem, co se to se mnou děje. Takový nával emocí, citu, pláče a lásky jsem ještě nezažila. Doslova jsem hltala každý nový sešit. Byla jsem i na vašem setkání, ale bohužel už jsem Pavlu nepoznala.

Od té doby jsem začala v Boha věřit a chovat se jinak. Chtěla jsem se se všemi zážitky svěřit i manželovi, ale ten striktně odmítal vše, co jsem mu říkala. Tak jsem se stáhla a už jsem nenaléhala.

A nyní vám řeknu, že víra v Boha mi doslova zachránila, když ne život, tak alespoň zdravý rozum. Naší rodině se stala otřesná věc. Mému staršímu synovi zavraždila jeho družka pětiletého syna. Byla to ošklivá vražda, předcházely tomu ošklivé události a navíc média každý den vytáhla nějakou novou senzaci z této kauzy. Takže jsme s manželem měli každý den před očima nové a nové hrůzy. Každý člen rodiny se s touto událostí vypořádával jinak. Syn mluvil v médiích a chtěl dosáhnout spravedlivého trestu. Manžel se doslova zhroutil a bylo vidět, jak velmi trpí. A já, když mi bylo nejhůř a byla jsem

sama, vytáhla jsem Pavliny sešity a hledala v nich útěchu. A našla. Články o dětech, které předčasně odcházejí k Bohu, mě alespoň trochu zklidnily. Samozřejmě jsem truchlila, ale nebyl to už smutek ubíjející, tak jako u manžela. On ani v té době nechtěl nic takového slyšet. Ta událost ho změnila a on už nikdy nebyl šťastný. Do půl roku umřel na rakovinu a já vím, že ta věc s naším vnoučkem přispěla k jeho smrti.

Je zajímavé, že to všechno mě hodně posílilo. Na problémy se dívám jinak. Říkám, že když nejde o život, nejde o nic. A nakonec i na smrt se někdy člověk může těšit, protože víme, že smrtí nic nekončí. Přesto se raduji z každého nového dne a užívám si život.

Všechny vás zdravím a přeji vám hodně zdraví, štěstí, lásky a víry.

Králíček

Naše děti si už dlouho přály domácí zvířátko. Nechali jsme se s manželem obměkčit a pořídili si zakrslého králíčka. I přes to, že dostával jen stravu pro malé králíčky, tak měl trávicí problémy. Za pár dnů se mu už jen střídal průjem se stolicí s hlenem. Mysleli jsme si s manželem, že má kokcidiozu. Běžnou králíčí nemoc, která se dá léčit. Bohužel to doktor po několika vyšetřeních vyloučil. Oznámil nám, že má metabolickou poruchu se špatnými játry a nedá se s tím nic dělat.

Králíček už byl kost a kůže. Přestal jíst i pít. Při životě jsem ho udržovala jen zavodňováním ze stříkačky. Nejdříve na mě padl smutek, že přijdeme tak brzy o králíčího kamaráda, ale potom jsem si uvědomila, že vše v životě se má přijmout a pokusit se v dobré obrátit. Vzali jsme tuto situaci s dětmi jako učební proces. Po pravdě jsem jim řekla, že králíček během pár dní zemře. Povídali jsme si, kam chodí po smrti duše zvířátek. Proč je tady někdo na Zemi jen chvilku, a že i to má smysl.

Připravili jsme sebe i králíčka na jeho odchod. Celá rodina jsme se za něj modlili. Hlavně u dětí byla modlitba tak silná a čistá. Modli-

ly se za něj několikrát denně. Odřekly většinu kroužků a po příchodu ze školy a ze školky se o něj staraly. Chtěli jsme, aby ten krátký čas na Zemi měl co nejhezčí. Potom se ale stalo něco zvláštního. Měla jsem pocit, že náš byt zaplavila láska a růžové světlo. V duši jsem měla klid a pocit, že vše je v pořádku. Zanedlouho potom začal králíček pomalu jíst a za pár dnů i pít. Pomalu se začal uzdravovat. Z celého srdce jsme děkovali Bohu za jeho uzdravení. Teď už je pěkně vypapaný a spokojený.

Martina a Vítek z Klatov

Mami, já tě mám tak rád

Toužíme se podělit o krásu poznání se všemi, hlavně se svými dětmi. Ale ony mají jiné priority. Naštěstí mé kamarádce její 12letý synek řekl, že probírají v dějepisu Ježíše. A ona zjistila, jak nezáživně to činí. A tak mu o Něm začala vyprávět to, co zná z naší Cesty lásky. A jak ji znám, udělala to s citem a láskou. „Maminko, paní učitelku moc zajímalo to, co jsem říkal o Ježíši, maminko, já dostal pochvalu a jedničku, mami, já tě mám tak rád.“ A pak, že Oni neslyší naše prosby! Nevymysleli bychom to líp. Ale chce to od nás trpělivost, protože On vroucí prosby splní, ovšem načasování je v Jeho režii. Tož necht' nepřehlédneme, že třeba dnešek je oním dnem, kdy máme být obdarováni -- slovem, prožitkem, šancí udělat něco smysluplného.

Jitka ze Sedlčan

INFORMACE DUCHOVNÍCH UČITELŮ V ELEKTRONICKÉ PODOBĚ

Milí přátelé, v říjnu 2011 jsme se rozhodli, že je třeba informace, které se k nám dostaly, zveřejnit široké veřejnosti. Za tím účelem jsme vytvořili web (<http://www.rozhovorysezivotem.cz>) a začali na něj postupně vkládat Rozhovory od čísla jedna. Graficky web vymyslel Karel Fiksl a pečlivě se o něj stará. Za sedm měsíců existence má web 6300 zhlédnutí. Návštěvník z Přerova nám kupříkladu napsal: "Nahlédl jsem do pár sešitků Rozhovorů a musím říct, že mě fascinuje, jak jednoduše a srozumitelně jsou napsané a jak vysokou informační hodnotu mají.“

V prosinci 2011 jsme se pak pustili do tvorby videí. Video musí trvat maximálně 15 minut, a to lidem v dnešní uspěchané době vyhovuje (www.youtube.com/user/30Helena03). Dosud jsme jich vytvořili 23 a k dnešnímu dni mají 29 950 shlédnutí a 135 stálých odběratelů.

Video dostala tyto názvy: Zemská polarita a zákon příčiny a následku, O snech, spánku a pozemské smrti, O myšlenkách a práci s nimi, O živé stravě a disharmonii člověka, O pádu prvorozců a člověka a návratu zpět, O lidských nectnostech podle Laurentia, O auře a energetických tělech, Pět důvodů, proč žijeme na Zemi, Kristus a dnešní doba, Betlémská událost, Sdělení Matky Marie, Sdělení Josefa z Nazaretu, Karma a reinkarnace, Energetické dráhy a 12 duchovních sil, Probuzení duchovní síly lásky, Probuzení duchovní síly víry, Pozemská smrt, Inkarnace, Duchovní pohled na výchovu dětí, Duchovní pohled na dospívání, Ukřižování Ježíše Krista, Duchovní znaky současnosti, Poselství světla.

Věřím, že i vy máte z takového zájmu o duchovní pravdy radost.